

[Internacional](#)

Els Castellers del Poble Sec: una segona família pels nouvinguts

25/04/2018

iWith.org

Autor/a: Júlia Bacardit

Font: Júlia Bacardit

Font: Júlia Bacardit

Font: Júlia Bacardit

Font: Júlia Bacardit

Font: Júlia Bacardit

Els Castellers del Poble Sec: una segona família pels nouvinguts

25/04/2018

Autor/a: Júlia Bacardit

iWith.org

Resum:

Els Castellers del Poble Sec existeixen des del 1999 i són un exemple d'associació integradora de persones estrangeres i nouvingudes.

Cada dimarts i dijous els Castellers del Poble Sec es troben per fer assaig al seu local del carrer Blesa. A la porta, petits i grans es concentren amb la indumentària castellera, i hi ha qui va amb un refresc a la mà.

Fins i tot hi ha qui s'ha lesionat un braç o l'esquena, com el Quim, que ha vingut a l'assaig per fer caliu amb la resta de la colla Bandarra, malnom dels castellers del Poble Sec, associació federada i creada l'any 1999.

Mares i pares amb nadons, amb criatures més grans, joves, gent de mitjana edat que porta tota la vida a la colla. Un dels assistents té la seixantena i és casteller des dels inicis dels bandarres.

En Quim, que està a la vintena i s'ha lesionat de l'esquena, aprofita per presentar-me la Umi i el Mou, a qui ell mateix va convèncer perquè s'unissin a la colla.

La Umi va néixer a Dakar i fa 5 anys que és a Catalunya. Quan va arribar vivia a Vilafranca del Penedès, on va formar part dels capgrossos durant un temps. "Amb els castellers fas pinya, la unió fa la força. Amb la gent pots moure muntanyes. O pots fer castells!".

La Umi i en Mou són amics i viuen al Raval, però el seu barri és el Poble Sec. Tot just fa un mes que són a la colla, i la Umi diu que encara n'estan aprenent, però ella ja ha participat a la seva primera diada castellera, que va ser a Esplugues dies enrere.

En Mou és de Gàmbia i fa 14 anys que és Espanya i 7 que viu a Barcelona. No parla el català tan bé com la Umi, però se'n surt prou bé: "Quan vaig arribar veia per la tele els castells i mai vaig pensar que jo podria participar. No havia vist mai res semblant als castells".

Quan els pregunto per què fan castells i no una altra cosa em responen ràpid: "Per què? Per fer vida social!". En Quim està content d'haver-los portat a la colla i es mostra encantat amb la idea de fer-hi entrar gent nova.

L'Artur és armeni i fa disset anys que viu a Barcelona. Es va instal·lar al barri de Sant Antoni i ara ja fa tres anys que és casteller del Poble Sec, com també ho són la seva dona armènia i les dues filles de la parella.

La Natalia, la parella de l'Artur, va arribar a Barcelona quan tenia 14 anys. Quan era una adolescent nouvinguda de seguida va entrar a la colla castellera, però després va deixar-ho un anys. L'Artur m'explica que ell i la Natalia van venir perquè la seva filla gran volia apuntar-s'hi, i després ell, la Natalia i la filla petita van seguir-la.

"L'ambient és bo, m'agrada. Sempre ens quedem aquí després de l'assaig, i després de les diades castelleres. El millor que recordo? El castell que vam fer aquí al barri l'any 2015, que era de 8 pisos". Això ho explica l'Artur en castellà, i continua: "com que no tinc temps d'assajar encara no pujo, perquè per pujar t'has d'entrenar i fer alguns exercicis a casa".

Els que es queden amb ganes de practicar més poden venir també els dijous, que és el dia d'assaig voluntari en què es destina temps per provar coses noves. Mentre parlo amb algun casteller que fa pausa, la gran majoria és dins la sala practicant una columna de 7.

El 90% de qualsevol colla castellera és la pinya, i les persones castellers del Poble Sec insisteixen en això, que casteller no és només el que puja, que tots els rols són igualment importants.

L'Aida Celerín és de Gijón i fa tres anys va venir a viure a Barcelona per estudiar traducció. Als sis mesos de ser a Catalunya, l'Aida ja començava a defensar-se amb el català. Es va apuntar perquè la parella d'una amiga seva de la universitat era de la colla i va animar-la a fer-ho.

Diu que mai no havia fet res semblant als Castellers, a Gijón, però que la gent de la colla és el que més l'ha enganxat i animat a quedar-se: "Aquí estic sola, lluny de la família, i tenir gent de generacions més grans que jo em va bé, em fan de segona família".

Tot i que no és fàcil saber la xifra exacta de castellers del Poble Sec, fonts de l'associació m'expliquen que a la majoria d'assajos són entre 60 i 80 persones, i durant els assajos importants, els previs a les diades castelleres, de vegades arriben al centenar.

L'Albert és cap de la comissió de bar de la colla i em comenta que a l'organització es divideixen per comissions. Ell és català autòcton i fa 6 anys que és casteller del Poble Sec: "a la colla tenim immigrants de països molt diferents i d'altres llocs d'Espanya, però també hi ha gent que senzillament ha canviat de barri i busca persones amb qui fer coses i prendre alguna cervesa".

L'Albert m'explica que dins els Castellers del Poble Sec hi ha una comissió que es diu Tots som una colla, que s'ocupa d'organitzar un taller anual de castells amb persones nouvingudes que aprenen català. "Algunes persones del taller arriben, els agrada i es queden a la colla bandararra. L'objectiu és fer barri, ensenyar cultura popular i ajudar-los a aprendre català".

Etiquetes: [castells](#), [cultura popular i tradicional](#), [castellers del poble sec](#), [integració social](#), [exclusió social](#), [immigració](#), [migracions](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/internacional/noticies/els-castellers-del-poble-sec-una-segona-familia-pels-nouvinguts>